

פרשת כי תצא

כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלוֹקֶיךָ בידך ושבת שביו (כא, י)

'כי תצא למלחמה' במלחמת הרשות הכתוב מדבר, שבמלחמת ארץ ישראל אין לומר ושבת שביו שהרי כבר נאמר לא תחיה כל נשמה. (רש"י).

ולכאורה אם מצינו שהתירו אשת יפת תואר לכהן על אף שגירות נאסרה לכהן, א"כ מדוע לא הותר גם איסור דלא תחיה כל נשמה.

וצריך לומר דאף שהתירה התורה יפת תואר משום דמוטב שיאכלו תמותות שחוטות כדי שלא יאכלו תמותות נבלות, מ"מ היינו דוקא בשאר אומות, כיון דהגוים הבאים משאר אומות אף שאין נמנעים מלעבור איסורים, בכ"ז אנו רואים דעושים זאת משום שתקף עליהם יצרם, ולכן בשעה שלא יתקפם יצרם יעשו הטוב ויחנכו את בניהם לתורה וליר"ש כי אין להם יצר להחטיא את זרעם.

משא"כ הגוים משבעה אומות חמורים יותר כיון שמסירים את הבנים מדרך התורה ולכן טוב יותר שלא להתיר בכלל את האיסור, אף שאולי יכשלו ויעברו על האיסור במזיד.

ואף שאנו רואים שמכל אשת יפת תואר יוצא בן סורר ומורה. כפי שאנו למדים מסמיכות הפרשיות, מ"מ כל יפ"ת תחנך את בנה לטוב, ואף שלא יועיל לבנה ויהיה בן סורר ומורה מ"מ יועיל החינוך הטוב לכדי שבניו יהיו טובים, אבל אשה כנענית יש לחוש תחנך לרעה, שלכן אף הדורות הבאים יהיו רעים ולכן אסרה התורה מכל וכל.

מקור: דרש משה